

Waanzin in de wereldliteratuur

Pieter Steinz

Download now

Read Online ➞

Waaazin in de wereldliteratuur

Pieter Steinz

Waaazin in de wereldliteratuur Pieter Steinz

Pieter Steinz schrijft op verzoek van de CPNB het Boekenweekessay 2015. De auteur van de bestseller *Made in Europe* geeft hierin een rondleiding door het “dolhuis van de wereldliteratuur”. Aan de hand van onder meer de verhalen van Edgar Allan Poe, de toneelstukken van Shakespeare en de romans van Willem Frederik Hermans schrijft hij over gradaties van gekte, de grens tussen gek en normaal, en de aantrekkingskracht van psychiatrische gevallen voor fictieschrijvers.

Waaazin in de wereldliteratuur Details

Date : Published March 6th 2015 by Stichting CPNB

ISBN : 9789059652767

Author : Pieter Steinz

Format : Paperback 64 pages

Genre : Nonfiction, Literature

 [Download Waaazin in de wereldliteratuur ...pdf](#)

 [Read Online Waaazin in de wereldliteratuur ...pdf](#)

Download and Read Free Online Waaazin in de wereldliteratuur Pieter Steinz

From Reader Review Waanzin in de wereldliteratuur for online ebook

Maria says

Aardig om te lezen maar niet echt meer dan dat. Een opsomming van gestoorde schrijvers, gestoorde personages, psychiaters in fictie op de manier zoals we kennen van ander werk van Steinz. Vlot, en goed leesbaar en met veel lijstjes. Ik ben dol op 'Made in Europe' en de nieuwe 'dikke Steinz' maar wat mij betreft komt deze stijl in dit essay niet helemaal tot zijn recht.

Het is me wat te fragmentarisch en van de hak op de tak. En zoals de auteur zelf al aangeeft *'is zelfs de schijn van volledigheid onhaalbaar. Hoe meer ik me verdiepte in de materie, hoe meer boeken – soms via een omweg – over gekte leken te gaan.'*

Maar wel weer met interessante weetjes die ik nog niet kende. Het museum voor psychiatrie bijvoorbeeld, in Haarlem. Lijkt me heel interessant en wil er graag een keer naar toe. En dat Frederik van Eeden gezien wordt als de grondlegger van de psychotherapie in Nederland, was mij ook onbekend...

Hendrik Dejonckheere says

De mooiste zin komt op het eind, een parafrasering van Simon Carmiggelts "ooit een normaal mens ontmoet? En beviel het? wordt Ooit een normaal boek gelezen En...?"

Boeken over het gewone, alledaagse biedt weinig verrassingen en levert niet de uitvergrotingen op die een beetje of zelfs iets meer gekte te bieden heeft. Dit boek biedt een mooie doorkijk in de relatie tussen gekke schrijvers en hun vaak autobiografische producten. Of de sociografische waarnemingen hard te maken zijn betwijfel ik. Maar het leidt tot zorgwekkende conclusies als de huidige stijgende behoefte aan geschrijf ook verband houdt met toenemende gekte.

Een zeer lezenswaardig product van Pieter Steinz.

Sarah says

Toppie, met veel interesse gelezen. Mocht wel een vijfmaal dikker zijn.

Nova says

Ik moet de andere boeken van Pieter Steinz maar niet gaan lezen, ik heb naar aanleiding van dit dunne boekje al een lijst van zeven boeken die nog ongelezen in mijn kast staan en die ik toch echt eens moet gaan lezen. Als ik dan ook nog eens Steinz zou gaan lezen, dan zou je mij straks in het dolhuis kunnen stoppen.

Maartje Cooijman says

Een prachtige rondleiding in de literatuur omtrent psychische aandoeningen. Mijn to read list is flink uitgebreid.

Celine says

Cute little booklet about madness in world literature. It has a nice balance of Dutch and international authors, though it gives away the endings of books too often. I'm clearly rather obsessed with madness, because I read at least half of the books he discusses.

Kees van Duyn says

Pieter Steinz leidt de lezer in het dolhuis van de literaire fictie rond. Tijdens deze rondleiding komen namen van schrijvers voorbij waarvan gezegd werd, en nog wel wordt, dat er bij hen 'een steekje los' was. Steinz staat dit met voorbeelden en licht daarbij fragmenten uit een aantal boeken van de desbetreffende schrijvers uit. Het boekje sluit na de rondleiding af met een overzicht met onder andere personages die psychische problemen hadden.

Waanzin in de wereldliteratuur is het essay dat tijdens de boekenweek 2015 is uitgegeven. Het is een niet al te dik boekje dat je in een mum van tijd uit kunt lezen. In feite valt er, vooral omdat het erg dun is, niet zo heel erg veel over te vertellen.

Het komt er eigenlijk op neer dat het boekje een opsomming van feiten is. Over schrijvers die psychische problemen hadden, over personages die met hetzelfde te kampen hadden en over psychiaters die er niet altijd even ethisch te werk gingen.

De opzet die Pieter Steinz voor het boekje heeft bedacht is aardig gekozen. Geïnspireerd door het Haarlemse museum Het Dolhuys geeft Steinz een rondleiding langs 'waaninnige' schrijvers en personages. Dit doet hij op een leesbare wijze zodat het lezen van het boekje niet veel moeite kost.

Of het essay voor iedereen is, is de vraag. Want niet iedereen heeft een voorkeur voor de veel in het boekje aangehaalde en wat klassiekere literatuur. Het lijkt vooral interessant voor hen die deze literatuur gelezen hebben. Toch hoeft dit niemand te weerhouden het te lezen, want ook recentere boeken worden genoemd en het lezen van het boekje kan ook leiden tot het wel gaan lezen van die literatuur.

Waanzin in de wereldliteratuur is een aardig boekje dat wat inzicht geeft over de waanzin, de psychische problemen en de gekte die in veel boeken voorkomen. En in veel gevallen ook bij de schrijvers van die boeken.

Julia Caesar says

Het is boeiend. We krijgen een rondleiding door het Dolhuys (waar ik met Grootpapa en grootmama ben geweest) en horen feitjes en bewijzen van gekten in de literatuur.

p. 16 "pseudologica, phantastica... gaat geloven"

Interessant voor schrijvers, en dat hoerken ik ook maar dan vooral de goeie kant op.

p.26 “De typische...zinnen is”

Sowieso wel een kenmerk, een scherpe analyse.

Op pagina 30 gaat het ineens over de Roman met de onbetrouwbare verteller. Dat is interessant: niet alleen personages kunnen een geheime agenda hebben, schrijvers kunnen dat ook. (!)

Het stuk wekt mijn interesse op omdat het aansluit op de discussie over hoe gek een personage mag zijn. De vraag blijft wel: wat pikt de lezer, en daar geeft het boek nog geen antwoord op.

Het is echt wel heftig. Biesheuvel die bang is om gek te worden en dat ook regelmatig wordt en nu nog kantlijnstukjes in een literair tijdschrift schrijft over waanzin. Dat is toch niet mijn hoopvolle toekomstbeeld. Adriaan van Dis heeft hem geïnterviewd in 2013 (lezen!)

p. 43 Ik vind het wel heftig dat ik steeds de precieze beschrijving van zelfmoordpogingen voorgeschoteld krijg. Woolf met stenen in haar zakken de rivier in en Sylvia Plath hoofd in de gasoven, tegelijkertijd denk ik wel dat dit een manier is om mijn aandacht vast te blijven houden, dat werkt.

p. 44 “Slechts langzaam...ziet komen”

We hebben een situatie en handeling na handeling zien we de mankementen. Het blijft gewoon een trucje, maar is het bewust of zit dat zo in ons menszijn geïntegreerd dat we niet meer iets anders kunnen doen dan een verhaal goed vertellen volgens deze dramatische lijnen?

p. 45 Feministisch boek

p. 49 Omdat degenen die aan melancholie verwant zijn ook degenen zijn die het beste dit gevoel onder woorden kunnen brengen worden er nauwelijks goeie verweren vanuit de psychiaters geschreven. Peter de Wit (Sigmund) en Tom Poes zijn hier wel voorbeelden van. Maar het overgrote deel van sterke literatuur staat vol met verwijten naar de psychiatrie. Vassilis is wel een psycholoog én dichteres. Die kan de twee dingen dus combineren.

p. 53 Frederik van Eeden (wil ik ook lezen). Annie MG Schmidt komt ook nog langs. De vele verwijzingen naar Freud...

Dit essay maakt me heel leergierig. Ik zou een vliesje om m'n hoofd willen bouwen zodat deze feiten kunnen borrelen en op een dag weer als mooie zinnen mijn mond of vingers uit kunnen komen zodat meer mensen hiervan horen. Dit is mooi en belangrijk. Ik moest bijna huilen toen het ging over slaappillenzelfmoord waarover Sylvia Plath geschreven heeft. En ik schreef net in m'n reflectief dagboek het volgende:

16:33

Als ik dan ooit depressief word (ik ben het Essay van Pieters Steinz aan het lezen) dan volg ik het voorbeeld van Virginia Woolf:

Pieter Steinz – Waanzin in de wereldliteratuur

Woolf slaagde erin om bijna een halve eeuw te functioneren als manisch depressieve patiënt, in een tijd dat er geen farmaceutica waren om de depressie te verlichten.

Misschien dat ik eventueel wel hulp aanvaard, maar ik zal niet lezers in de steek laten. Ik zal voor iemand blijven schrijven omdat ik een geest heb met de mogelijkheid andere geesten te verbreden, in dat geval mag ik mijn dienst niet weigeren, alleen af en toe pauze nemen.

Booklovinglady says

Zie ook Boekenweek 2015

In dit, zowel inhoudelijk als qua stijl, goed geschreven essay geeft Pieter Steinz zoveel verhelderende achtergronden over auteurs en hun boeken, dat ik verwachtingsvolle kriebels kreeg als ik dacht aan al die door hem genoemde en door mij nog ongelezen boeken die op mijn plank staan, en die ik door het lezen van dit essay *extra* graag wil lezen. Ook herkende ik heel veel titels van boeken die ik al gelezen heb, waardoor de achtergrondinfo die hij over deze boeken gaf zeer welkom was.

Er zouden (veel) meer uren in een dag moeten zitten als ik de door hem genoemde boeken toe zou voegen die ik niet heb, maar nu wel héél graag eens zou willen lezen... :-)

Bram Van boxtel says

Te kort!

Floris says

Fantastisch DAT die boek(je) geschreven is. Het boekje is een essayistische opsomming van gekte (personages, schrijvers, psychiaters) in de literatuur.

Jammer dat het ondanks het boeiende onderwerp eigenlijk vrij saai is om te lezen. Het is inderdaad niet veel meer dan een opsomming. Wat verder bijzonder storend is dat Steinz achteloos spoilers weggeeft. Misschien is het handig ermee rekening te houden dat lezers de vele genoemde boeken ook nog zouden willen lezen?

Sandra Leest says

Waanzin in de wereldliteratuur is een boek dat je in 1 ruk wilt uitlezen maar toch vertraagde de wil om het vlot te willen uitlezen al snel, je neemt de zinnen in je op, schrijft hier en daar een notitie (Van de Koele meren des doods en Het dolhuis van Boudewijn Büch herlezen en uitpluizen) en als je dan toch sneller dan verwacht klaar bent met dit boek heeft het even wat tijd nodig om na te sudderen. Dikke aanrader!

Jan Cornelis says

Some people never go crazy. What truly horrible lives they must lead. - Bukowski

Steinzi takes us for a little flight through madness in literature. He gives a real nice taste of the different tastes

of madness, from psychopaths to paranoia and depression. He does this by treating the subject in books about madness, mad writers, and psychotherapist. Excellent choice because it makes this very short essay and vast subject very readable.

In doing this he gives a insight of the way writers envision mental disorders, asylums and doctors - who are scapegoats for almost all of them - through (mainly modernity) time. It probably also shows where the people of their time wanted to read about, and concluding from that fact, which questions they were asking.

When I ask myself 'what are today's madness themes in books I've read', it would be the madness in a society that is scientific and performance (read Houellebecq), technology and peer pressure (*The Circle*), the search for a solid identity in a diverse world (*Dit zijn de Namen*).

In the final chapter he asks if not all of literature is fuelled by a madness of some sort... and to be true, to be reading about an all-to-normal life is likely not the most interesting thing to do :). So all of us who are short in madness and live horrible lives, luckily we got literature.

Britt says

Pieter Steinz gives an overview of insanity in world literature - in his discussion he makes a 'tour' of the Dolhuys Museum in Haarlem, using the different exhibition rooms in the museum to discuss different ways in which insanity crops up in literary works: he discusses insane characters, insane authors, psychiatrists in novels and psychiatric hospitals in novels.

Though brief, Steinz manages to give quite a comprehensive overview of the ways in which insanity plays a role in literature, with a wealth of examples.

I very much enjoy Steinz' writing style - though he does succeed in writing a scholarly essay, he still writes in a style that is easy and fun to read. A good introduction to the topic.

Esmé Van Den Boom says

Steinz wakkert kundig de leeshonger aan.
